

כתב העת עתיקות

עתיקות הוא כתב עת מבוקר, שנועד לפרסום דוחות סופיים של חפירות המתבצעות מטעם רשות העתיקות וכן מחקרים הנערכים מטעמה. כתב העת מכסה את פרק הזמן שמן התקופות הפרהיסטוריות ועד לתקופה העות'מאנית במרחב הגאוגרפי של ישראל. כל דוח חפירה כולל במידת הצורך מחקרים נלווים של תחומי מחקר רלוונטיים, המעניקים לקורא מבט רחב על ממצאי החפירה.

**אופי הדוחות
המתפרסמים
בעתיקות**

המאמרים המתפרסמים בכתב העת הם תוצאה של חפירות ההצלה הרבות הנערכות מדי שנה מטעם רשות העתיקות, ואשר מסקנותיהן לעתים מפתיעות בחשיבותן בכך שהן ממלאות פערים במידע שיש בידינו מפרסומי החפירות היזומות בתלים. כתב העת מציג, אם כן, את המחקר המקיף ביותר של האזור ואת קשריו עם הארצות השכנות.

**דוחות על
חפירות הצלה**

כתב העת **עתיקות** מוקדש לפרסום של מאמרים ושל דוחות חפירה. אולם, לעתים מוקדשת חוברת מסוימת לנושא (מערות קבורה, מתקנים חקלאיים), תקופה (פרהיסטורית, התקופה האסלאמית) או אתר (עכו, ירושלים, אשקלון) מסוימים.

מבחר נושאים

כתב העת הוא דו־לשוני (החל מכרך 20) ומפרסם מאמרים באנגלית או בעברית; לכל מאמר בעברית יש תקציר באנגלית, ובו הפניות לאיורים שבצד העברי.

**כתב עת
דו־לשוני**

לכתב העת המודפס יש מקבילה מקוונת (www.atiqot.org.il). האתר של כתב העת מציג את תוכני העניינים של החוברות (מכרך 50 והלאה; הכרכים הקדומים יותר מוצגים באתר של Jstor) בשפה האנגלית בלבד, ומהם יש קישור לכל המאמרים, לפי שפת הפרסום, בעברית או באנגלית. כדי להוריד את קובצי ה-PDF של המאמרים יש להירשם באתר (ההרשמה אינה כרוכה בתשלום). הודעה על פרסום של כרכים חדשים נשלחת אוטומטית לנרשמים.

כתב עת מקוון

הגשת כתבי יד

יתקבלו כתבי יד מודפסים על נייר לבן סטנדרטי. כתב היד יודפס ברווח 1.5, בשוליים רחבים וביישור לימין. יש להגיש העתק מודפס של כתב היד ושל מכלול האיורים (ר' להלן) לצד קובץ דיגיטלי; אין לשלב את האיורים בין דפי כתב היד. יש לצרף תקציר באנגלית למאמרים הכתובים בעברית (אפשר להגיש גם תקציר בעברית ואנו נתרגמו). מחקרים נלווים יוגשו בנפרד. יש להגיש העתק מודפס של כתב היד ושל האיורים בצירוף קובץ דיגיטלי. יש לצרף תקציר באנגלית לנספחים הכתובים בעברית.

**מספר עותקים,
פורמט ושפה**

כתב היד יוגש על פי הסדר הבא: גוף המאמר; הערות; רשימה ביבליוגרפית (להלן: 'הפניות'); רשימת איורים (ר' להלן); טבלות; תכניות ואיורים; תקציר באנגלית. יש למספר את כל עמודי הטקסט במספור רץ, כולל גוף המאמר, ההערות, רשימת ההפניות הביבליוגרפיות ורשימת האיורים. אם המאמר כולל טבלות, עליהן להיות פשוטות ככל האפשר, עם כותרת קצרה והערות שוליים במידת הצורך. יש לשמור את הטבלות בקובץ נפרד. מרכיבי המחקרים הנלווים יסודרו גם הם לפי ההנחיות שלעיל.

**ארגון
כתב־היד**

בראש כתב היד המוגש יצרף המחבר דף ובו כותרת המאמר (בעברית ובאנגלית), שם המחבר (בעברית ובאנגלית), מספר טלפון וכתובת דוא"ל. כל אלה נועדו להקל על ההתקשרות בין העורך/ת למחבר/ת עם תחילת תהליך העריכה.

**פרטי
התקשרות**

מהלך פרסום מאמרים בעתיקות

מהגשת
המאמר עד
פרסומו

1. דוחות חפירה מתקבלים בענף בקרה מדעית.
2. בדיקה ראשונית של מתכונת המאמר (ר' נספח 1). אם המאמר אינו שלם או שהוגש שלא על פי ההנחיות, הוא יוחזר למחבר שיתבקש להגיש את החומר במלואו. אם המאמר הוגש כנדרש — יימשך הטיפול במאמר.
3. המאמר נשלח לקוראים חיצוניים.
4. המשך הטיפול נקבע על פי הערות הקוראים:
הערות טכניות קלות — העורך יטפל בהערות מול המחבר.
הערות קלות בענייני תוכן — המאמר יועבר לעריכה, והערות הקורא יימסרו למחבר בצירוף הערות העורך.
הערות רבות או עקרוניות — המאמר יוחזר למחבר בבקשה לבדוק את המאמר בקפידה ולהתייחס להערות.
5. עריכה.
6. נוסח ערוך נמסר למחבר לאישור, או, אם יש צורך בכך, להכנסת תיקונים או שינויים בטקסט (ייתכן עוד שלב של עריכה).
7. המאמר נמסר לעורך ההפקה להגהה ולטיפול בחומר האיורי.
8. סדר ועימוד — עיצוב המאמר בפורמט **עתיקות**.
9. הגהה מועמדת נמסרת למחבר לאישור/לתיקון. שלב זה מיועד לאישור סופי — יאושרו תיקונים הכרחיים בלבד.
10. העלאת כתב העת לאתר המקוון.
11. הדפסה וכריכה.

מבנה המאמר

מבנה כללי של מאמר

אף שחובתו של הארכיאולוג לפרסם את כל המידע על חפירותיו, המאמר הארכיאולוגי אינו אוסף תצפיות סתמי. הדרך שבה מבין החופר את האתר היא המכתיבה את מסגרת המאמר ואת הצגת העובדות בה. לפיכך, יש לארגן את העובדות כך שיובילו למסקנות הגיוניות. על המסקנות לכלול לכל הפחות את דעתו של החופר לגבי תכנית האתר, תיארוכו ותפקודו. השימוש בראשי פרקים נועד ליצור מבנה של מאמר המתאר את כל העובדות הרלוונטיות בסדר הגיוני וברור, המוביל מהן אל פרשנותו של החופר. להלן הצעה למבנה כללי של המאמר:

אנו מציעים לכותבים להכין ראשי פרקים לפני כתיבת המאמר, אפילו מאמר קצר. בשלב זה מבהיר הכותב לעצמו את העקרונות שינחו אותו בעת הכתיבה (אופן תיאור הממצא האדריכלי, אם לפי שכבות או שטחים; סדר הדיון בממצא הקרמי וכדומה).

להלן הצעה סכמתית לראשי פרקים של דוח חפירה:

תוכן	הגדרה	
מיקום גאוגרפי מהלך החפירה אופי השרידים ותאריכיהם	מבוא לדיון בחפירה; תמצית הממצא	הקדמה
תיאור היחידות האדריכליות ו/או הסטרטיגרפיות	תיאור מסכם של השרידים שנחשפו	שרידים אדריכליים
תיאור הממצאים לסוגיהם	תיאור מסכם של הממצאים שנחשפו	פירוט הממצא
תיארוך היחידות האדריכליות זיהוי האתר ותפקידו שחזור	הבנת האתר על פי השרידים והממצאים	סיכום תוצאות החפירה
הקשר ומשמעות גאוגרפיים, היסטוריים ותרבותיים (ביחס סביר להיקף הממצא ולמידת החידוש שבו; אינו תמיד הכרחי)	הצבת האתר בהקשרו הרחב	דיון ומסקנות

הצעה סכמתית לראשי פרקים

תיאור המקום:

- נ"צ ומיקום גאוגרפי ביחס ליישוב מודרני או תל מוכר.
- רקע גאוגרפי (יש לכלול רק נתונים הרלוונטיים להמשך המאמר; למשל, תיארוך גאולוגי של המסלע, רק אם נתון זה נקשר לממצא כלשהו, כגון סוג חומרי הגלם לבנייה).
- תולדות המחקר באתר (רק אם המידע רלוונטי להבנת הממצא מהחפירה המדווחת).

הקדמה

מהלך החפירה:

- מתי ומדוע נחפר האתר.
- מה היו מטרות המחקר (אם היו כאלה).
- היקף החפירה ומיקום השטחים.
- סיכום הממצא (מספר השכבות וטווח התקופות; הגדרת הממצא האדריכלי).

פירוט הממצא

ממצא אדריכלי וסטריגרפיה (על פי שטח או תקופה):

- איתור סטריגרפי (מיקום המבנה או המכלול ביחס לשלבים אחרים; אופי ההרבדה).
- הגדרת השרידים (מבנה, מכלול, מתקן), שיטת הבנייה ורמת ההשתמרות. פירוט יחידות המשנה (לוקוסים, חדרים) על פי סדר הגיוני (למשל, מן הפתח פנימה, מצפון לדרום). אזכור הממצא החומרי ביחידה לצורך הגדרת תפקודה.

ממצא תרבות חומרית (כולל ממצא אורגני):

- קרמיקה (מכלולי מפתח ו/או טיפולוגיה כללית).
- מכלולי ממצא נוספים (לפי היקף הממצא).
- הערה: כאשר מכלולי ממצא נדונים במאמרים נפרדים (כגון מטבעות, עצמות וזרעים), יש להזכירם במאמר הראשי ולשלב הפנייה למחקרים הנלווים (ר' להלן).

סיכום

- אפיון מרחבי של המבנים/המכלולים/השכבות ושקלול העדויות לתיארוכם.
- אפיון התרבות החומרית ומשמעותה לגבי שימושי האתר, זיהויו או זיהוי היושבים בו.
- הערה: יש להתייחס בסיכום גם למסקנות שעלו מחקר הממצאים שנידונו במאמרים הנלווים, גם אם אין הן תואמות את מסקנות החופר.

- תפקיד האתר בתוך מערכת יישובים (למשל יישובי ספר המדבר) או בתוך יישוב (למשל מבנה ציבור).
- תרומת הממצא להבנת תרבות חומרית אזורית או תקופתית.
- חשיבות האתר להבנת תולדות האזור.

מחקרים נלווים

המחקרים הנלווים מתפרסמים כחלק מן הדוח הסופי או כנספחים לו, והם פרי מחקרם של חוקרים אחרים (ברשות העתיקות או מחוצה לה) ובאחריותם. מחקרים אלה דנים בממצאים, כגון מטבעות, כלי זכוכית, חרפושיות, טביעות חותם, טקסטילים ואנתרופולוגיה פיזית, וכן בנושאים, כגון פטרוגרפיה, אפיגרפיה, ארכיאוזואולוגיה, ארכיאובוטניקה, מטלורגיה ותאריכי פחמן-14. על הארכיאולוג להתייחס לתוצאות המחקרים הנלווים בדוח הראשי.

ככלל, אנו מגדירים שלוש רמות של מחקרים נלווים, לפי היקפם:
רמה א': דיווח עובדתי מצומצם (למשל: זיהוי של 2-3 מטבעות; 2-3 תאריכי פחמן-14; זיהוי מינרלים או מתכות; מין וגיל של נפטרים).
 דיווח מעין זה ישולב בתוך הטקסט הרצוף, תוך אזכור החוקר בטקסט עצמו או בהערת שוליים.
רמה ב': דיווח עובדתי בהיקף בינוני, הכולל תיאור מצומצם של הממצא (למשל: זיהוי של 4-5 מטבעות; טבלה ותיאור ממצא עצמות; סדרה מגוונת של תאריכי פחמן-14; תיאור מיוחד של כלי זכוכית או טקסטיל).
 דיווח מעין זה ישולב בתוך המאמר הראשי כתת-פרק, בציון שם החוקר/ים.
רמה ג': דיווח נרחב או דיון מדעי.
 דיווח מעין זה יוכן כמאמר לכל דבר (ר' לעיל: "הגשת כתבי יד").

הגשת המחקר הנלווה והמעקב אחר הדוח הם באחריות החופר בעל המאמר הראשי. על החופר להתייחס לתוצאות המחקרים במאמר הראשי, ואל לו להתעלם מן ההשלכות של מחקרים אלה על הכרונולוגיה וזיהוי התפקוד של האתר או של יחידות בתוכו. סתירות (למשל כרונולוגיות) בין תוצאות המחקרים או בינם לבין הדוח הראשי חייבים בהתייחסות.

גוף המאמר

כותרות של פרקי המאמר יותאמו לחלוקה של עד ארבע רמות:

- 1) כותרת מרכזית מודגשת לפרקים עיקריים.
- 2) כותרת ימנית מודגשת, בשורה נפרדת, לפרקי משנה.
- 3) כותרת ימנית מודגשת, ללא רווח בינה לבין הפסקה שמתחתיה, לפרקי משנה.
- 4) כותרת ימנית מודגשת ולאחריה נקודה ומקף ארוך, בשורה אחת עם הטקסט, לתת-פרקים (כגון טיפוס קרמיקה).

אין להשתמש בכתב נטוי או בקו תחתי.

הערה: בדרך כלל אפשר להסתפק באחת משתי הכותרות, (2) או (3).

**פרקי משנה
וכותרות**

הכתיב הנוהג בכתב העת **עתיקות** מושתת על כללי הכתיב חסר הניקוד של האקדמיה ללשון העברית (www.hebrew-academy.org.il/topic/) במקרים של חשש לקריאה שגויה או לכפל משמעות ייעשה שימוש בניקוד חלקי. שמות האתרים יצוינו כפי שהם מופיעים במפות היוצאות לאור מטעם המרכז למיפוי ישראל (מפ"י; www.amudanan.co.il). תעתיקי השמות מעברית לאנגלית ולהיפך מסתמכים על כללי התעתיק של האקדמיה ללשון העברית (כללי-התעתיק/www.hebrew-academy.org.il).

כתיב

בעת כתיבת טקסט בעברית שיש בו חלקים הכתובים בלועזית יש להקפיד על כך שסימני הפיסוק, הסוגריים והמרכאות יהיו בפונט עברי ולפי כיוון הכתיבה מימין לשמאל (Ivgy 1987; Terra Sigilata; Amiran 1976:12; ר' פיסוק השייכים לרצף הלועזי יבואו על פי הלועזית (ר' Amiran 1976:12; Figs. 34:2; 35:5).

**שילוב עברית
ולועזית**

ספרות השייכות לטקסט באנגלית, למשל שנה ומספרי עמודים בביליוגרפיה, יוקלדו בפונט לועזי, אבל ספרות השייכות לרצף הטקסט העברי, למשל מספרי קירות ולוקוסים, יוקלדו בפונט עברי לצד האות בלועזית (L1009; W15).

בעתיקות מבחינים בין שלושה סוגי מקפים:

מקפים

- 1) **מקף רגיל** (hyphen). משמש לציון שתי מילים ויותר המצטרפות למושג אחד (פחמך-14, יום-יום). אין מסמנים מקף בין צירופים מקובעים (בית כנסת, תל אביב). יש לסמן מקף אחרי תחיליות ולפני סופיות (בין-לאומי, תת-קרקעלי). מקפים מקשרים בין אותיות למספרים (כ-2, ל-8).

הערה: בעברית, על המקף הרגיל להיות מיושר בגובה ראשי האותיות, אולם עיצוב זה ייעשה רק בשלב ההפקה.

2) מקף בינוני (ALT + 0150 ; n dash) . משמש לציון טווח עמודים (עמ' 77–89), מידות (5–7 מ' עומק), מרחק (8–10 ק"מ), כרונולוגיה (הרומית המאוחרת – הביזנטית), וכן מ... עד... (כביש ירושלים – תל אביב; ציר צפון – דרום).

3) קו מפריד (ALT + 0151 ; m dash) . משמש להפרדה בין חלקי משפט (למשל לאחר חלק ייחוד); במקום שיש השמטה במשפט; לפני מילים או צירופים שהם פירוט, תוכן או הסבר של מה שקדם להם (במקום נקודתיים); לציון הסגר באמצע משפט (במקום פסיקים או סוגריים); לציון תמורה, בעיקר באמצע משפט.

הערה: בעברית יש רווחים לפני ואחרי מקף בינוני (אך לא בין מספרים) וקו מפריד. אין רווחים לפני ואחרי מקף רגיל.

קיצורים

ככלל, אין משתמשים בקיצורים בטקסט, ויש לכתוב באופן מלא (על ידי, אף על פי).

בקיצורי שמות פרטיים, למשל ברשימת ההפניות, משתמשים בגרש ולא בנקודה.

לציון המאות משמשות אותיות הא"ב (למשל: המאות הג'–הד' לסה"נ). גם מקומם של השליטים בשושלת יצוין באותיות הא"ב, למשל, הורקנוס הא', רעמסס ה'.

בשמות כתבי עת וסדרות יש להשתמש בקיצורים על פי הרשימה המופיעה באתר המקוון של כתב העת (www.atiqot.org.il) והמתעדכת מעת לעת. כתבי עת שאינם מופיעים ברשימה זו יש לציין במלואם.

התקופות הארכיאולוגיות תכתבנה בשמן המלא (למשל תקופת הברונזה התיכונה), למעט כאשר מצוינת תת־תקופה:

תקופת הבי"ק 1, 2, 3, 4

תקופת הבי"ת 1, 2 (א', ב')

תקופת הבי"מ 1, 2

שאר התקופות תובאנה בשמן המלא (למשל, תקופת הברונזה הבניימית).

לסה"נ = לספירה; לפסה"נ = לפני הספירה.

מספרים

מספרים יש לכתוב במלואם, מימין לשמאל (למשל: 336–332 לפסה"נ, 346–361 לסה"נ; עמ' 35–38; איור 11: 6, 12), אך יש להפוך את הסדר כאשר משתמשים בקו נטוי לציון שנה בלוח שונה (למשל שנת 570 להיגרה, היא שנת 1172/1173). אין להשאיר רווח אחרי הנקודתיים (למשל: איור 3: 12–3).

בציון מספרי עמודים בביליוגרפיה יש להקליד טווח (n dash) גם אם יש רק שני עמודים (למשל: 33–34; Amiran 1976), אבל בהפניות לפריטים באיור מסוים יש לשים פסיקים כשמפנים לשני מספרים עוקבים (למשל: עמירן תשל"א: איור 8: 4, 5 או 2, 1; Fig. 8:1; Amiran 1976). בציון טווח מספרים יש לכתוב באופן מלא: 123–126 pp. ולא 123–6 pp.

מידות

ריבוי של מידות בטקסט מקשה על רצף הקריאה, ולכן יש להימנע מלציין בטקסט מידות של פרטים שאינם תורמים להבנת הדיון. מידות יצוינו בדרך כלל בסוגריים, לפי הסדר: אורך, רוחב, גובה, עומק. יחידת המידה תיכתב לאחר המידה עצמה, למשל: 0.5 מ' אורך, 4.2 מ' גובה. יש לכתוב את יחידות המידות לפי הקיצורים המקובלים: ק"מ, מ', ס"מ, מ"מ, מ"ר, ק"ג; גרם, קוטר וליטר ייכתבו במלואם. ציון המידות ייעשה בעקיבות, כלומר אין להחליף את יחידות המידה באמצע התיאור. יחידות אדריכליות למשל יצוינו במטרים, למעט מקרים שבהם המידה קטנה מעשרה סנטימטרים. ממצאים יצוינו בדרך כלל בסנטימטרים או במילימטרים.

בתיאור מידות יש להקפיד על רמת דיוק המתאימה לממצא. לרוב אפשר להסתפק בציון של עד שתי ספרות מימין לנקודה העשרונית. בכתיבת מספרים עשרוניים יש לשמור על איזון משני צדיו של סימן מתמטי, כגון סימן כפל (\times), או משני צדיו של מקף בינוני (לציון טווח). בכתיבת מספרים עשרוניים בטור בטבלה יש להקפיד על אותה כמות של ספרות מימין לנקודה העשרונית, ולהוסיף אפסים מימין לנקודה לפי הצורך. יש לציין את סימן הכפל \times (ALT + 0170), או לבחור: הוספה — סימן) ולא את האות x באנגלית. יש להקליד רווחים לפני ואחרי סימנים מתמטיים (למשל: $N = 76$).

נקודות ציון

יש לבדוק היטב את נקודת הציון (ני"צ) של החפירה, ולציינה על פי רשת ישראל החדשה. רמת הדיוק הנדרשת היא של עד שש ספרות. כאשר החפירה המדווחת משתרעת על שטח נרחב, אפשר לציין טווח של ני"צ, למשל 12345–628/67891–920. מידות האורך יופרדו ממידות הרוחב בקו נטוי; טווח יצוין במקף בינוני.

מזכים (קרדיטים)

חובה לציין בהערה (בדרך כלל הראשונה) את כל אלה שסייעו לחפירה בניהול שטחים, במדידות, בסרטוט, ברפאות, בציון, בצילום ובעיבוד חומר. שמות המסייעים — שם פרטי ושם משפחה — יופיעו במלואם; באחריות המחבר לבדוק את כתיב השמות.

טבלות

טבלות ילוו לוחות ממצאים. כמו כן, יכולות טבלות להקל בהצגת רשימות נתונים או מידע מסורבל, כגון מידות, מספרי לוקוס והקבלות. בעת השימוש בטבלות אין לחזור על אותם נתונים בטקסט.

על טבלה זו לכלול, לכל הפחות, את סוג החפץ, מספר רישום של החפץ המאויר ומספר אוצרות מדינה (אם יש). ניתן לכלול גם את תיאור החרס (אך לא תיאור הכלי). אם נעשה מחקר פטרורגרי נפרד, אפשר לשלבו בטבלה, בציון הפניה לנספח הפטרורגרי. כמו כן, אפשר להוסיף לטבלה רשימת הקבלות, אשר תיערך על פי שיטת ההפניות הנהוגה בכתב העת (להלן). את ההקבלות אפשר לציין לפי שם האתר, ואז יש לסדר את ההקבלות לפי קרבתו הגאוגרפית לאתר המדווח, מקרוב לרחוק, או לפי שנת הפרסום, מהמוקדם למאוחר. טבלה זו היא חלק מהאיור, ולכן תמוספר בהתאמה למס' האיור שאותו היא מתארת ולא כטבלה. לדוגמה, ר' עתיקות 80: 43*, איור 16.

טבלת תיאור לוח חרסים

טבלת מידות עשויה ללוות למשל דיווח על מערות קבורה (מידות כוכים, גלוסקמות). טבלה סטטיסטית תלווה דיון סטטיסטי בטקסט או בנספחים. על כותרת הטבלה להגדיר בבירור את מהות הטבלה ואת יחידות המידה (ס"מ, מ'). יש להקפיד שהטבלה הסטטיסטית תסתכם ב-100%. טבלות מסוג זה ימוספרו כ'טבלות' לפי סדר רץ. לדוגמה ר' עתיקות 73: 23*, טבלה 2.

טבלת מידות וסטטיסטיקה

בדוח סופי של חפירה סטרטיגרפית עשויה רשימת הלוקוסים לתרום מידע חיוני להבנת ההשתכבות המפורטת באתר. רשימה מעין זו היא תחליף חלקי לתיאור מפורט של מהלך החפירה (לדוגמה, ר' עתיקות 81: 27), והיא מתאימה רק לחפירות מורכבות. טבלת רשימת הלוקוסים תמוספר כינספח' ומקומה בסוף המאמר, לפני ההערות.

רשימת לוקוסים

טבלת ממצאים קושרת בין הממצא לבין היחידות המרחביות. לדוגמה, בדוח על קבר שבו מתואר הממצא על פי טיפוסים, תוכל הטבלה לסכם את הממצא על פי חלקי הקבר (כוכים, בור מרכזי, פתח); ולהיפך, אם התיאור נמסר על פי חלקי הקבר, הטבלה תאורגן על פי טיפוסים הממצא. לטבלה זו חשיבות רבה כשהאיורים מייצגים רק מבחר מן הממצאים בחפירה. טבלות מסוג זה ימוספרו כ'טבלות' לפי סדר רץ. לדוגמה ר' עתיקות 73: 23*, טבלה 2.

טבלת ממצאים

הכנת איורים

הפניות לכל האיורים ישולבו בסדר רץ במקום המתאים בטקסט. תכניות וחתכים ימוספרו כ'תכניות' בספרור רצוף אחד (חתך השייך לתכנית יקבל מספר אחד עם התכנית; חתכים נפרדים ימוספרו כ'תכניות' בפני עצמם); תצלומים, מפות, איורי קו, לוחות ממצא וגרפים ימוספרו כ'איורים' בספרור רצוף נפרד. יש לציין את המספר הרץ על כל איור ותכנית, וכן את כותרת המאמר, את שם המחבר/ת ואת כיוון המבט בתצלום. ברשימת כיתובי האיורים יש לציין את כיוון המבט בתצלום ואת קנה-המידה של האיור, אם אינו מופיע באיור עצמו.

הפניות לאיורים ומספורם בטקסט

לוחות

לוח יכלול רק ציורים, או ציורים ולצדם תצלומים. הלוח יאורגן בשורות אופקיות וימוספר משמאל לימין. גודלו הסופי של הלוח בעתיקות הוא 20×14 ס"מ. אפשר להגיש לוחות הקצרים מ-20 ס"מ אך אין לשנות את הרוחב. במקרים של הצגת מכלול שלם בלוח, אפשר שהלוח יתפרס על יותר מעמוד אחד, אך לא יותר משני עמודים. מספור הפריטים בלוח יתחיל מ-1, למעט מקרים שבהם לוחות אחדים מתייחסים לאותו מכלול/שכבה, אז אפשר למספר את הפריטים ברצף לאורך הלוחות.

לוחות סופיים

לכתב היד יצורף מתווה מדויק של הלוח (לוח דמי עשוי מהעתקים של ציורי הכלים ותצלומים, אם יש). המתווה יתאים במידותיו, באחוז ההקטנה ובסדר הכלים ללוח הסופי. בסיום העריכה יועבר המתווה לתחום טיפול בממצאים להכנת הלוח הסופי. חובה לציין קנה-מידה!

הכנת מתווה

רשימת בדיקה:

- האם ציורי הכלים נכונים ומדויקים?
- האם הושאר מקום לתצלומים הרצויים?
- האם סדר הצגת הכלים הגיוני (מפתוח לסגור ומקטן לגדול)?
- האם כל הממצאים המאוירים נידונים בטקסט?
- האם הפרטים המוצגים בטקסט ו/או בטבלת המפרט תואמים את הציורים בלוח?
- האם סדר הכלים תואם את סדר הדיון בהם?
- האם מספרי הכלים תואמים את הרשום בטבלה ובטקסט?
- האם הלוח כולל קנ"מ נכון וברור של כל הפרטים?
- האם הלוח אסתטי (עם צירים אופקיים ואנכיים)?

תכניות

על התכניות להיות ברורות. בעת הכנתן יש להביא בחשבון את ההקטנה הנדרשת בהדפסה (העולה בדרך כלל על 50%). יש להימנע מריבוי קווי גובה ומידות, אך להקפיד על מידות חשובות, כגון של רצפות, של פתחים ושל מתקנים. לקירות, אפשר להסתפק לרוב בציון גובה ראש הקיר ובסיסו בנקודה אחת לאורך הקיר.

הכנה והקטנה

יש להימנע מהכנת תכניות שטח בקני"מ הקטן מ-1:100. תכניות אלה גדולות, ולפיכך הכנתן הראשונית נמשכת זמן רב יותר והן מקשות על ההפקה ומייקרות אותה. תכניות אבן-אבן של קירות ברורות דיין גם בקני"מ של 1:100; אם יש צורך לצייר מתקנים או פרטים אחרים בשטח, אפשר להכין אותם בתכנית נפרדת בקני"מ קטן יותר, ובשלב הכנת התכניות לדפוס ישולבו תכניות אלו בתכנית השטח. פרסומן של תכניות שגודלן הסופי גדול מעמוד אחד ייעשה בתיאום עם העורך/ת.

קנה-מידה

אם התכניות סורטטו בענף מדידות וסרטוט, יש להגיש העתק של התכנית אשר נמסרה לחופר, כשעליה מסומנות כל התוספות שבהן מעוניין המחבר (מס' לוקוס, כיתובים, מקרא). על פי העתק זה יכינו הסרטטות את העותק הסופי, הממוחשב, של התכנית, בתיאום עם העורכים ועל פי הנחיותיהם. תכניות שסורטטו במחשב, שלא בענף מדידות וסרטוט — יש לתאם את פורמט הגשתם מול עורך ההפקה של כתב העת. על כל תכנית לכלול חץ צפון וקנה-מידה קווי. על הכיתובים להיות בשפת הפרסום (ובתרגום לאנגלית, אם שפת הפרסום היא עברית). סימון החתכים ייעשה במספרים ולא באותיות.

הגשת תכניות

רשימת בדיקה:

- האם התכנית נכונה, ברורה ויש בה את כל המרכיבים החיוניים (חץ צפון, קני"מ, גבהים)?
- האם הכיתובים והמקרא תואמים את הכתוב בטקסט? (אפשר שיהיו בתכנית כיתובים שאינם מופיעים בטקסט, אם יש בידם לסייע להבנת האתר)
- האם החתכים מסומנים במספרים ובכיוון הנכון?
- האם יש צורך במקרא? האם המקרא ברור?
- האם שפת הכיתובים והמקרא תואמת את שפת המאמר?
- האם כל האלמנטים משויכים לשכבות המתאימות במקרא ומסומנים ברסטר הנכון?

מפת איתור

מפות

מפת איתור תוגש כאשר יש בפרסומה תרומה להבנת האתר, למשל מיקום גאוגרפי מיוחד או כשיש חשיבות למיקום ביחס לאתרים סמוכים. רצוי לתכנן את המפה כך שתתאים (לאחר הקטנה) לרוחב עמודה אחת של טקסט (6.7 ס"מ). מפות שהופקו במערכת GIS יש להגיש למערכת בקובצי PDF.

שמות האתרים במפה (ערים, נחלים) ייכתבו בשפת הפרסום (ובתרגום לאנגלית, אם שפת הפרסום היא עברית). יש לבדוק את כתיב השמות במפות של המרכז למיפוי ישראל (מפ"י; www.amudanan.co.il). תעתיק השמות לאנגלית ייעשה לפי כללי התעתיק של האקדמיה ללשון העברית (www.hebrew-academy.org.il).

כדאי שהמפה תכלול לפחות מקום ידוע אחד (ישוב מודרני, תל או כביש). כן רצוי לציין בה אתרים ארכיאולוגיים סמוכים הקשורים לאתר. יש למקם את האתר הנדון עד כמה שניתן במרכז המפה, לציין באופן בולט, ולהימנע מלכלול שטחים ריקים.

על כל מפת איתור לכלול רשת קואורדינטות, או לפחות לסמן שתי נקודות ציון של אתרים המופיעים במפה. העותק הסופי יוכן רק בשלב העריכה, בתיאום עם העורך ועל פי הנחיותיו.

אפשר לשלב במאמר מפות המבוססות על מפות אחרות שפורסמו. יש לצרף את אישור המפרסם, ולציין בכיתוב למפה את ההפניה למקור.

מפת שטחי חפירה

רצוי לצרף מפת שטחי חפירה כאשר יש חשיבות להבנת התפרוסת המרחבית שלהם. המפה יכולה להיות סכמתית, אך רצוי לשלב בה אלמנטים חשובים (למשל בית מידות, תאטרון, בית קברות). הכנת המפה ואופן הגשתה זהים לאלה של התכניות.

רשימת בדיקה:

- האם סומנו קווי הקואורדינטות על פי רשת ישראל החדשה?
- האם צויר קני"מ נכון וברור?
- האם הכיתובים ברורים ומתאימים להקטנה?
- האם המקרא ברור והאם הוא בשפה שבה נכתב הטקסט (ובתרגום לאנגלית, אם שפת המאמר היא עברית)?

תצלומים

מחברים עובדי רשות העתיקות שיש בידם קונטקטים בלבד, יזמינו את סריקתם באמצעות מערכת מנור"ה ולאחר הסריקה יעבירו לתחום פרסומים עותק מודפס (על נייר A4 רגיל) של התצלומים שעליו יצוינו מספרי הזיהוי הדיגיטליים שלהם במערכת מנור"ה. חובה על המחבר להעלות למערכת מנור"ה תצלומים שצילם בעצמו; יש להעביר לתחום פרסומים עותק מודפס (על נייר A4 רגיל) של התצלומים בציון מספרי הזיהוי במערכת מנור"ה — אין להגיש תקליטור (CD). בשלב ההפקה יזמין עורך ההפקה מהארכיון עותק של התצלומים באיכות גבוהה.

תצלומים דיגיטליים

תצלומים דיגיטליים שצולמו בידי מחבר שאינו עובד רשות העתיקות יוגשו על תקליטור (CD) בפורמט TIFF או JPG, לצד עותק מודפס (על נייר A4 רגיל) שעליו יצוינו שמות הקבצים. יש להגיש למערכת רק קובצי מקור, ללא עיבוד במחשב.

יש לבחור תצלומים המתאימים לטקסט והמראים בבירור את המרכיב המדובר. אין למסור תצלומים 'תלושים', שאין אליהם הפניה בטקסט. יש לצרף לכל תצלום כיתוב מתאים: שם האתר, מס' סידורי (בהתאם למיקום בטקסט), שכבה, נושא התצלום, וכיוון הצילום (מבט ל...).

תצלומי שטח

תצלום ממצא מיוחד, או תצלום הממחיש פרטים שאינם ברורים בציור, ישולב במקום המתאים בטקסט או בלוח הממצאים. על כל תצלום לכלול קנה מידה ברור. הכיתוב הנלווה לתצלום יכלול פרטים אלה: שם האתר, מס' סידורי (בהתאם למיקום בטקסט), מס' בלוח (כאשר הצילום משולב בלוח ממצאים), תיאור הכלי.

תצלומי ממצאים

במהדורה המודפסת של כתב העת אפשר לשלב תצלומי צבע של ממצאים מיוחדים, למשל פסיפסים, תמשיחי קיר, כלים מעוטרים או אריגים, בתיאום עם העורך. במהדורה המקוונת יפורסמו כל התצלומים שהוגשו בצבע — בצבע.

תצלומי צבע

רשימת בדיקה:

- האם יבין הקורא מדוע נבחר התצלום?
- האם יש בתצלום קנה־מידה ברור?
- האם צוינו מספרו הסידורי של התצלום ומספרו במערכת מנור"ה?
- האם הכיתוב לתצלום כולל את המידע הנדרש?

הערות סיום

בכתב העת מתפרסמות ההערות בסוף המאמר (הערות סיום). בהערות אפשר לציין פרטים משניים, שאינם קשורים בדיון ואינם חיוניים להבנתו, אך יש מקום להביאם. כמו כן יכולים להיכלל בהערות אזכורים לבעיות או לתחומי מחקר שאינם מטופלים במאמר, אך ראוי לצייןם או להסביר את העדר הדיון בהם. אין ההערות מיועדות לפיתוח דיון כלשהו.

**תוכן הערות
הסיום**

ההערות (בדרך כלל ההערה הראשונה) יכללו דברי תודה לאלה שסייעו במלאכת עיבוד החומר ובהכנת המאמר — נא לציין במלואם את השמות הפרטיים של המסייעים; תודות על רשות לפרסם חומר או על סיוע בהכנת המאמר; תודות ומתן קרדיט לחוקר של מחקר נלווה; ציון שיטת המחקר או מתן רקע על מחקר נלווה; הסבר על העדר מידע מסוים, או ציון מגבלות שהיו בעת עריכת החפירה או המחקר; אזכור סוגיות שלא ניתן להרחיב את הדיון בהן במאמר.

ביבליוגרפיה: מראי מקום ורשימת הפניות

מראי המקום הביבליוגרפיים משולבים בטקסט, והם מורים על פי רוב כי המידע המוצג במשפט, בפסקה או בקטע הפסקה שלפניהם מתבסס או לקוח מן המקורות המוזכרים בהם; מראי מקום מסוג זה מציינים את מקומו המדויק של המידע, קרי העמוד או האיור שממנו נלקח. יש שמראי המקום באים להבהיר מהו המחקר המוזכר במשפט שלפניהם; מראי מקום אלה לא יכללו על פי רוב מספרי עמודים, שכן ההפניה היא לפרסום כמכלול אחד.

מראי המקום ישולבו בטקסט בסוגריים. על מראי המקום לכלול את שם המשפחה של המחבר, את שנת הפרסום, ובמידת הצורך את מס' העמודים ו/או האיורים והלוחות שאליהם מפנים. מראי המקום יובאו במלואם בשפת המקור של הפרסום. סדרה של מראי מקום תאורגן על פי שפות (עברית ולאחר מכן לועזית), ובתוך כל שפה — על פי סדר כרונולוגי, ולפי שם משפחה, אם יש כמה חיבורים מאותה שנה. סדר ההפניה בתוך פרסום אחד הוא כדלהלן: מס' עמודים (ללא ציון מיוחד), איורים (בציון מספרם ללא העמוד: בעברית — איורים או ציורים, על פי השיטה בפרסום עצמו; באנגלית — Fig./Figs), לוחות (בציון מס'

מראי מקום

הלוח, נקודתיים, מס' הפריט בלוח ללא מס' עמוד: בעברית — לוחות; באנגלית — PI./Pls.

הערה: אפשר לשלב בהפניה קיצורים מקובלים של קבצים גדולים, כגון *CIS*, *AJC*. הפריט יצוין ברשימת ההפניות רק פעם אחת, לפי סדר אלפביתי של הקיצור (להלן).

יש לשלב במאמר הראשי מראי מקום לכל המאמרים הנלווים, הן למאמרים המשולבים במאמר הראשי הן למאמרים המתפרסמים בנפרד, בעברית או באנגלית, לפי שפת הפרסום.

כאשר מפנים לעבודה מסוימת כמה פעמים, אין להשתמש בקיצור (שם); *ibid* אלא בהפניה מלאה.

דוגמות למראי מקום

עבודה שלמה	(אפשטיין תשל"ד) (Eisenberg 1985)
עמודים ואיורים	(אפשטיין תשל"ד: 22–23, ציור 14: 1–5) (Eisenberg 1985: 61, Figs. 15: 8, 12; 16: 4–7)
אזכור שם המחבר בטקסט	(תשל"ד: 48)
שתי עבודות של מחבר אחד	(עמירן תשכ"ג; תשל"ד) (Bahat 1975; 1976)
שני מאמרים של מחבר אחד מאותה שנה	(גודוביץ תשנ"ו [א]) ... (גודוביץ תשנ"ו [ב]) (Vitto 1988a; 1988b)
שלושה מחברים	(שטרן, שרון וגלבע תשמ"ח) (Stech, Muhly and Maddin 1985)
ארבעה מחברים ויותר	(ידין ואחרים תשכ"א) (Yadin et al. 1986), אבל ר' רשימת ההפניות (להלן)
מחבר לא ידוע	(ח"א תשכ"ב: 14)
מקור עתיק	יוסף בן מתתיהו (קדמוניות היהודים טו: ט, ו [331])
מקרא	(שמואל א י: 4)
משנה	(משנה, קדשים ו, ד)
תלמוד	(בבלי, בבא בתרא ג, ע"א) (ירושלמי, מועד קטן, ד, ע"ב)
תוספתא	(תוספתא, ראש השנה כ, א)
הברית החדשה	(מרקוס ב: 3)
מאמר נלווה, משולב	(ר' ברמן, להלן)
מאמר נלווה, נפרד	(ר' וינטר, כרך זה) (ר' Ariel, this volume)

רשימת ההפניות (המקורות הביבליוגרפיים) תובא בסוף המאמר, ותכלול את כל הפרסומים שהוזכרו במראי המקום. חייבת, על כן, להיות התאמה מוחלטת בין מראי המקום שבטקסט לבין הרשימה שבסופו. ברשימה זו – המורכבת למעשה משתי רשימות: עברית ולועזית – יופיעו הפרסומים על פי סדר אלפביתי של המחברים. אם יש יותר מהפניה אחת לאותו מחבר, יש לסדר את ההפניות על פי סדר השנים. אם פרסם המחבר כמה עבודות באותה שנה, יש לסדרן לפי סדר אלפבתי של הכותרות ולסמןן באותיות (א), (ב) וכו'. רשימה זו כוללת את כל המידע הביבליוגרפי על הפרסום (המובאת במתכונת קבועה), כולל ציון מספרי העמודים של הפרסום כולו (במקרה של מאמר בכתב עת או בקובץ), גם אם לא נעשה שימוש בכל עמודי המקור.

רשימה בדוקה של הפניות ביבליוגרפיות מתפרסמת באתר המקוון של כתב העת **עתיקות** (www.atiqot.org.il/images/ref_list.pdf), והיא מתעדכנת שם מעת לעת. המחברים מתבקשים להשתמש ברשימה הבדוקה.

דוגמות

<p>ספר אביגד נ' תשל"ב. בית שערים ג: החפירות הארכיאולוגיות בשנים תשי"ג–תשי"ח, מערכות הקברים מס' 3–12. ירושלים.</p>	<p>מונוגרפיה בכתב עת</p>
<p>רחמני ל"י תשכ"ד. קבר יסון (עתיקות ד). ירושלים.</p>	<p>ספר מתוך סדרה</p>
<p>ידין י' תשכ"ג. הממצאים מימי בר-כוכבא במערת האיגרות (מחקרי מדבר יהודה א'). ירושלים.</p>	<p>קטלוג תערוכה</p>
<p>חכלילי ר' תשמ"ח. גלוסקמאות יהודיות מעוטרות בשלהי תקופת בית שני (קטלוג, מוזיאון ראובן ויהודית הכט). חיפה.</p>	<p>ספר מתורגם</p>
<p>גרן ו' תשמ"ד. תיאור גאוגרפי, היסטורי וארכיאולוגי של ארץ-ישראל ה: השומרון (תרגום ח' בן-עמרם). ירושלים.</p>	<p>מקור עתיק</p>
<p>יוסף בן מתתיהו. קדמוניות היהודים א (תרגום א' שליט). ירושלים תש"ד.</p>	<p>עבודת דוקטור</p>
<p>קלוניר ע' תש"ס. קברים וקבורה בירושלים בימי בית שני. עבודת דוקטור, האוניברסיטה העברית. ירושלים.</p>	<p>מאמר בספר</p>
<p>אביגד נ' תשט"ז. עיר הקברות של ירושלים בימי בית שני. בתוך מ' אבי-יונה, עורך. ספר ירושלים. ירושלים. עמ' 320–349.</p>	

מאמר בספר יובל	שטרן א' ובית אריה י' 1973. החפירות בתל קדש (תל אבו קדיס). בתוך י' אהרוני, עורך. חפירות ומחקרים, מוגש לפרופסור שמואל ייבין . תל אביב. עמ' 93–122.
מאמר בכתב עת	קמפינסקי א', צמחוני א' וגלבוש א' תשמ"א. החפירות בתל משוש: סיכום שלוש עונות חפירות. ארץ-ישראל טו: 154–160.
תקציר הרצאה	שטרן ע' תשנ"ד. יבוא כלי חרס מקפריסין לארץ ישראל בתקופה הצלבנית. בתוך הקונגרס הארכיאולוגי העשרים בישראל: תקצירי הרצאות . ירושלים. עמ' 13.
שני מאמרים של אותו מחבר מאותה שנה	גודוביץ ש' תשנ"ו (א). מבנה ביזאנטי לרגלי חורבת שכה. עתיקות 28: 17*–23*.
מחבר לא ידוע	גודוביץ ש' תשנ"ו (ב). מערת קבורה מן התקופה הרומית במוצא עילית. עתיקות 29: 63*–70*.
ערך באנציקלופדיה	ח"א תשכ"ב. חדשות מן המוזיאון הארכיאולוגי. חדשות ארכיאולוגיות א: 11–14.
כתב עת אלקטרוני	אילן צ' ואיזדרכת א' תשנ"ב. ארבל. בתוך א' שטרן וא' לוינון-גלבוש, עורכים. האנציקלופדיה החדשה לחפירות ארכיאולוגיות בארץ ישראל 1. ירושלים. עמ' 67–69.
מאמר נלווה, נפרד	שיאון ע' 2005. חורבת הרמאס. חדשות ארכיאולוגיות — חפירות וסקרים בישראל 117 (8/9/2005) http://www.hadashot-esi.org.il/report_detail.asp?id+2298mag_id=110 . (תאריך גישה 16.6.06).
	וינטר ת' כרך זה. ממצא הזכוכית מעין חצבה.

- בהפניות בעברית יש לכתוב את שמות הספרים או כתבי העת בכתב מודגש (**bold**) בלבד! (לא בכתב נטוי ולא בקו תחתי). בהפניות באנגלית יש להשתמש בכתב הנטוי (*italics*).
- ברשימת ההפניות יש לציין רק את מקום ההוצאה (עיר) ולא את בית ההוצאה.
- ספרים או מאמרים שיש להם יותר משלושה מחברים: ברשימת ההפניות יצינו שמותיהם של כל המחברים (לעומת מראה המקום שבו יציין רק המחבר הראשון ולאחריו הצינו 'ואחרים' *.[et al.]*).

בדיקת כתב היד לפני הגשתו

ככל שכתב היד המוגש לתחום פרסומים יהיה שלם ועשוי בקפידה, כך יתקצר תהליך עריכתו ותפחת מידת מעורבות העורך בהתקנתו. בדרך זו יהיה התוצר המוגמר קרוב יותר לכוונת המחבר. להלן רשימת הצעות לבדיקת כתב היד הגמור טרם הגשתו:

- האם כתב היד מלא, על טבלותיו, איוריו ונספחיו?
- האם מבנה המאמר הגיוני (מהכלל אל הפרט)?
- האם קיימת הבחנה בין עיקר לטפל?
- האם העובדות מובילות למסקנות הגיוניות?
- האם תיאור האדריכלות של כל שכבה ושכבה הגיוני ושיטתי?
- האם קיימת אינטגרציה מלאה בין כל סוגי הממצאים שבפרסום והסטרטיגרפיה?
- האם תיאור הקירות, הלוקוסים והגבהים הנזכרים בדוח מתאים לסרטטים (תכניות וחתכים)?
- האם התצלומים שנבחרו מתאימים למתואר בטקסט?
- האם אין סתירות בהגדרת לוקוסים ותיאורם?
- האם יש הפניות לחתכים בדיון סטרטיגרפי מורכב?
- האם החלוקה לשכבות הגיונית? או שאלה שלבים/תיקונים?
- האם הסכמה הסטרטיגרפית תואמת את רמת ההשתמרות של השרידים?
- אם יש התייחסות לממצאים בדיון הסטרטיגרפי – האם יש הפניות לפרטים המתאימים בלוחות?
- האם המידות והכיוונים בטקסט תואמים למידע במפות ובתכניות?
- האם מסקנות המאמר הראשי תואמות את מסקנות המחקרים הנלווים?
- האם הביבליוגרפיה שלמה והותקנה כנדרש? האם רשימת ההפניות מתאימה למראי המקום בטקסט ואינה כוללת פריטים שאינם מופיעים בטקסט? האם כל הפרטים הביבליוגרפיים הועתקו במדויק מן הפרסום (כולל סימנים עיליים בצרפתית ובגרמנית בשמות המחברים ובשם הפרסום)?
- לפני הגשת המאמר, כדאי למסור לעמית לעבודה לשם קריאה ביקורתית.

נספח 1: בדיקת מאמרים לעתיקות

להלן רשימת בקרה שעל פיה נבדק המאמר בענף בקרה מדעית, ולאחר מכן בתחום פרסומים. כעקרון, ענף בקרה מדעית אחראי לתוכן המאמר, ואילו תחום פרסומים אחראי לצורת ההגשה לקורא. מטבע הדברים, יש נושאים שבהם האחריות משותפת, ונושאים אלה ייבדקו על ידי שני הגורמים.

כללי

- האם המחבר התייחס להערות הקורא וביצע את התיקונים בהתאם?
- האם הערות הקורא ברורות?
- האם מבנה המאמר הגיוני (מהכלל אל הפרט, אבחנה בין עיקר לטפל, כתיבה רציפה, מאורגנת)?
- האם מבנה המשפטים תקין? האם הכתיבה בהירה? האם הטקסט לכיד (יש קשר בין הפסקות)?
- האם העובדות מובילות למסקנות הגיוניות?
- האם השתמשו בקיצורים המקובלים בכתב העת?
- אם השתמשו בקיצורים אחרים – האם נרשם הערך הביבליוגרפי המלא?
- האם ההערות, מראי המקום וההפניות הביבליוגרפיות כתובות בשיטה המקובלת בכתב העת?
- האם שמות המקומות הם לפי שיטת התעתיק הנהוגה בכתב העת?
- האם כל הפרטים הטכניים (מס' הרשאה, נ"צ, המסייעים לחפירה, תודות) נזכרים?
- האם נבדקו איות שמות המסייעים למיניהם? האם השמות הפרטיים נכתבו במלואם?
- האם המאמר הוקלד כראוי (מקפים, סימני כפל, פונטים, רמות של כותרות, אנגלית/עברית, רווחים, יישור לפי שפה, ביטול ראשי תיבות)?
- האם כל הפרטים ברשימת הביבליוגרפיה מדויקים?
- האם כל מראי המקום בטקסט מופיעים גם ברשימת הביבליוגרפיה?
- האם ההפניות למאמרים הם לפי שפת המאמר? האם יש ציון של תקציר (אם קיים)?
- האם ציון התאריך העברי של הפרסומים בעברית (אם יש)?

תיאור

הסטרטיגרפיה

- האם תיאור האדריכלות של כל שכבה ושכבה הגיוני ושיטתי?
- האם קיימת אינטגרציה מלאה בין כל סוגי הממצאים שבפרסום והסטרטיגרפיה?
- האם תיאור הקירות, הלוקוסים והגבהים הנזכרים בדוח מתאים לסרטוטים (תכניות וחתכים)?

- האם התצלומים שנבחרו מתאימים למתואר בטקסט?
- האם אין סתירות בהגדרת לוקוסים ותיאורם?
- האם יש הפניות לחתכים בדיון סטרטיגרפי מורכב?
- האם החלוקה לשכבות הגיונית? או שאלה שלבים/תיקונים?
- האם הסכמה הסטרטיגרפית תואמת את רמת ההשתמרות של השרידים?
- האם יש התייחסות לממצאים בדיון הסטרטיגרפי — האם יש הפניות לפרטים המתאימים בלוחות?
- האם המידות והכיוונים בטקסט תואמים למידע במפות ובתכניות?

תיאור הממצא

- האם סדר התיאור הגיוני ומתאים במבנהו לתיאור הסטרטיגרפי (לפי תקופות, לפי מכלולים)?
- האם המידע שמופיע בטבלה משלים את המידע בטקסט ואינו חוזר עליו?
- היש היגיון ושיטה בסדר תיאור הממצא?
- האם יש היגיון בהקבלות שנבחרו?
- היש התייחסות לממצאים שנידונים בנספחים הנלווים? האם יש הפניה לנספחים אלו?
- האם ההקבלות מלוות בתיאור הקונטקסט שלהן: אתר, שכבה, תאריך?
- האם ההפניה להקבלה כוללת את מסי האיור שם?
- האם נבחרו ללוחות כלים מלוקוסים שנזכרו בטקסט כשובים/נקיים?
- האם נבחרו ללוחות כלים שנזכרו בטקסט כשלמים/תמימים/באתרים?

נספחים

- האם הנספח מתייחס למאמר הראשי מבחינת מבנה, סדר דיון?
- האם יש אזכור למאמר הראשי + הפניה ביבליוגרפית?
- האם המינוחים הנוגעים לסטרטיגרפיה — למשל, יחידות אדריכלות, שכבות ולוקוסים — וגם שמות התקופות, זהים לאלה שבמאמר הראשי?
- האם הנתונים והמסקנות העולים מן הנספחים נלקחו בחשבון במאמר הראשי?

מפות איתור

- האם המפה משרתת את המטרה שלשמה היא נוצרה?
- האם הני"צ של האתר מתאים לני"צ במפת האיתור?
- האם סומנו הקואורדינטות לפי רשת ישראל החדשה? קני"מ?

- האם המפה כוללת את מרב הפרטים הנזכרים במאמר?
- האם במאמר בעברית הכיתוב בתכניות מופיע בעברית ובאנגלית?
- האם כתיב השמות זהה בטקסט ובמפה?

תכניות

- היש התאמה מלאה בין מספרי לוקוס, קירות וגבהים בין טקסט-טבלות-נספחים לתכנית?
- האם התכניות משקפות את הסטרטיגרפיה המוצעת (ומסומנים ברסטר הנכון)?
- האם שפת הכיתובים והמקרא תואמת את השפה שבה נכתב הטקסט (במאמר בעברית הכיתוב בתכניות מופיע בעברית ובאנגלית)?
- האם יש קני"מ וחץ צפון בתכנית?
- האם החתכים מסומנים בכיוון הנכון?
- האם יש צורך במקרא? האם המקרא ברור?

לוחות ממצאים

- האם הכלים בלוחות הדמי מוצגים לפי הקני"מ הנדרש?
- האם הצגת הכלים בלוחות ראויה?
- האם מסומן רסטר בהתאם לתיאור בטקסט ובטבלות המפרט?
- האם הלוחות הוכנו לפי הגודל המקובל בכתב העת?
- האם הלוחות מסודרים לפי סדר הגיוני (לפי טיפולוגיה, מכלולים, תקופות)?
- האם כל ממצא מלווה לפחות במספר רישום ומספר לוקוס?
- האם תיאור הממצא בלוחות זהה לתיאורו בטקסט?
- האם הקני"מ של כל הכלים ידוע?
- האם הושאר מקום לתצלומים בלוחות?
- האם יש הפרדה לפי תקופות/מכלולים אם מופיעים כמה באותו לוח?
- האם סדר הכלים בלוח תואם את סדר התיאור בטקסט?

טבלות

- האם הטבלות מעוצבות לפי המקובל בכתב העת (סדר טורים? תוכן? סימני פיסוק)?
- האם המידע בטבלה חוזר על המידע בטקסט?
- האם נתוני הטבלות מתאימים לעובדות ולמסקנות בטקסט?
- האם הטבלה הסטטיסטית מסתכמת ב-100%?
- האם הטבלות מוספרו כהלכה (טבלות מפרט כ"איורים", טבלות סטטיסטיות כ"טבלות" וטבלות לוקוסים כ"נספח")?
- האם יש כפילות במידע המוצג בטבלה ובגרפים? איזה משרת את הדיון טוב יותר?

תצלומים

- היש הפניות לכל התצלומים שהוגשו?
- האם קיימות הדפסות מקוריות של כל התצלומים?
- האם צוינו מספרי הנגיבים או המספרים במערכת מנור"ה של כל התצלומים הדיגיטליים?
- האם צורף תקליטור לכל התצלומים שצילם המחבר?
- האם יש קני"מ ברור לתצלומי הממצא?

